

РЕШЕНИЕ

№ 2265

гр. София, 06.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1607** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. К. Г., представляван от процесуалния си представител адв. Л., срещу решение № 20002688 от 05.01.2021 г., постановено по НАХД № 10507 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-007063 от 08.05.2020 г., издадено от началника на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на касатора, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“, за срок от 3 месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че недостатъчно е изяснена фактическата обстановка по процесния казус. Посочва се, че органите, които впоследствие ще осъществяват контрол за спазване правилата за движение разполагат с информация относно

предвижданията на генералния план за организация на движението. Допълва се, че обстоятелството, че дирекция „Управление и анализ на трафика“ – СО не разполага с информация, касаеща организацията на движението на контролирания пътен участък, би следвало да събуди недоумение у съда. Твърди се, че при извършена справка на интернет страницата, поддържаща услугата google maps се установявало, че след като в полето за търсене се посочи адрес „Околовръстен път“ № 13, услугата позиционира адреса на съвсем различно място от посоченото в НП. Касаторът прилага снимки, които твърди че оборват както констатациите на вещото лице от неговата експертиза, така и тези в обжалваното НП. Видно от приложения снимков материал, разрешената скорост в контролирания пътен участък е до 80 км/ч. В подкрепа на тази теза, обжалващият изяснява от какъв клас е пътят, по който се е движил при извършване на твърдяното нарушение, и че като характеристики отговоря на скоростна градска магистрала – обстоятелство, за което е бил ограничен от СРС да докаже по безспорен начин. Твърди се, че наказаното лице е управлявало МПС по „Околовръстен път“ с посока на движение към [улица], където ограничението на скоростта е 80 км/ч. Изяснява се, че в случая не може да се приложи правилото, че въведената допустима скорост от 80 км/ч. е отменена от наличието на кръстовище, тъй като на пътния участък това „кръстовище“ е трудно забележимо, не е сигнализирано с пътен знак и като резултат на това водачите обективно няма как да съобразят поведението си с него. Нарушена е освен това Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г.) в разпоредбите на чл. 10 – тъй като приетият като доказателство протокол за използване на мобилното АТСС не отговоря на всички изисквания на визирания нормативен акт. Липсва изготвена и приложена снимка по чл. 10, ал. 3 от наредбата. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление. Претендират се направените в хода на производството разnosки. Прилагат се 4 броя снимки.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез адв. Л., поддържа жалбата. Излага и аргументи за допуснати съществени процесуални нарушения, поради което преписката да бъде върната на друг съдебен състав за ново разглеждане.

Ответникът – Столичната дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 14.01.2020 г. в 11.59 часа, С. К. Г. управлявал в [населено място], по [улица], в посока от [улица] към [улица], лек автомобил марка „БМВ“, модел „Х5“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 104 км/ч., която била засечена в района на номер 13. Разрешената максимална скорост за движение в този участък била 50 км/ч., тъй като се касаело за населено място и нямало поставен знак, указващ възможност за движение с по-висока скорост. Скоростта на автомобила била засечена и фиксирана със система TFR 1-М № 560, клип № 9590. На 13.03.2020 г. С. К. Г. се явил лично в

ОПП-СДВР, където попълнил и представил декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, че на процесната дата автомобилът е управляван лично от него.

Поради така декларираните обстоятелства, на Г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 086436/13.03.2020 г. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и бил подписан от него без възражения. АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното НП. Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издаденото НП. Описаната фактическа обстановка е установена по категоричен начин от показанията на актосъставителя, от заключението на вещото лице по изготвената съдебна автотехническа експертиза, от представената снимка на нарушението и от приложените по делото писмени доказателства, които преценени поотделно и в своята съвкупност не водят до различни фактически изводи. Прието е, че вещото лице подробно е обяснило, че ограничението на скоростта в процесния участък е било 50 км/ч., тъй като знакът В26, разрешаващ движение със скорост до 80 км/ч., е имал действие до кръстовището с [улица], след нея било и кръстовището с [улица] и чак тогава идвал номер 13, където е заснет нарушителя. Това обстоятелство относно разрешената максимална скорост за движение, била потвърдена от актосъставителя в съдебно заседание, като и от вещото лице, което лично е посетило мястото и е пресъздало преките си впечатления относно видяното. Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП (в редакцията, приложима към датата на нарушението – 14.01.2020 г.) предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В конкретния случай, превишаването на скоростта е било голямо, поради което освен административно наказание – „глоба“, се налага и административно наказание – „лишаване от право да управлява МПС“, поради което не е бил издаден електронен фиш, а се е преминало към общата процедура по ЗАНН със съставяне на АУАН и последвало издаване на НП. В съответствие с легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, автоматизираните технически средства и системи могат да бъдат стационарни и мобилни. Условието и реда за използване на автоматизираните технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата са регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата № 8121з-532/2015 г.). Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство – мобилна камера TFR1-M № 560, данните от което са подробно описани в АУАН и в издаденото и оспорено НП. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка. Законът за измерванията (ЗИ) определя, че органи на управление в областта на измерванията са

председателят на Българския институт по метрология.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. Установена е скорост на движение с 54 км/ч. повече от максимално позволената в рамките на населено място скорост от 50 км/ч. В чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП (към датата на извършване на нарушението) е предвидено, че за превишаване над 50 км/ч. нарушителят се наказва с глоба в размер на 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч. превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лева. В НП № 20-4332-007063/08.05.2020 г. нарушението е описано по начин, който му дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение. В НП е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати.

Разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП предвижда, че собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. 1 и 2 ЗДвП определя, че електронният фиш се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Съдът намира, че въпреки са налице доказателства, в подкрепа на факта, че Г. е използвал собствения си лек автомобил, с когото е извършено нарушението, поради което правилно под отговорност е подведен собственикът на превозното средство.

Неоснователни са направените от касатора възражения за неизясняване на фактическата обстановка. Безспорно, от изслушаните пред СРС свидетелски показания, както и от извършената експертиза, се установява, че в процесния участък не е имало поставен пътен знак, даващ възможност на водачите да се движат със скорост по-висока от максимално допустимата в рамките на населено място. Въззивният съд е направил всичко необходимо, за да събере безспорни доказателства какви са били поставените пътни знаци в района на „Околовръстен път“ № 13 и действието им в процесния участък. Не е установено несъответствие с констатираното от АНО. Предоставена била и информация от страна на СО, че максимално разрешената скорост на движение на ППС в населено място е 50 км/ч. Съдът не кредитира представените от касатора снимки, направени от него, показващи различни знаци от процесния участък, които не могат да внесат съмнения в констатациите на експерта, посетил лично пътния участък, нито пък представената справка от google maps относно мястото на нарушението, тъй като са били налице посочени точни координати на мястото на извършване на нарушението. Приложените снимков материал и извадка от интернет не биха могли да оборят констатациите на АНО, на

изслушаните свидетелски показания, като и на заключението на експерта, които са еднопосочни, непротиворечиви и водещи към едни и същи изводи. Субективната оценка на касатора относно характера на пътя и каква би трябвало да е разрешената за движение скорост по него, не променя изводите на съда при липсата на доказателства за поставен знак, даващ възможност за придвижване със скорост по-висока от тази, посочена в чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Не са налице и твърдените от обжалвания нарушения на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от същата предвижда, че за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, като протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда. За датата на проверката е налице съставен протокол с рег. № 4332р-2545 по надлежен начин, чрез посочване на мястото за контрол, посоката на движение, че липсват пътни знаци за ограничение, посочен е номера на служебния автомобил, върху който е монтирана камерата, начало и край на работа на техническото средство, както и лицето, извършило проверката. В процесния случай е използвано временно монтирано АТСС върху служебен автомобил, който обаче не представлява временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства, за които само е необходимо и снимка на разположението на уреда. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за измерване на скоростта от мобилно АТСС се използват (алтернативно): 1. служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток 2. или работещи на място за контрол, 3. или АТСС се разполага временно на участък от пътя. В процесния случай се установява, че за измерване на скоростта е била използвана камера, поставена върху служебен автомобил, което според посоченото е различно от АТСС, разположено временно на участък от пътя. Съставен е протокол за използване на АТСС, като същият не е било необходимо да се съпровожда със снимка на разположението на уреда на инкриминираната дата, според изискванията на наредбата.

С оглед изхода на спора искането на касатора за присъждане на разноски съдът намира за неоснователно.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20002688 от 05.01.2021 г., постановено по НАХД № 10507 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: